

Sygn. akt XII K 190/16

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 listopada 2016 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie w XII Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: **SSO Marek Celej**

Protokolant: Paulina Łuczyńska

w obecności Prokuratora: Stanisław Wieśniakowski

po rozpoznaniu w dniu 21 listopada 2016 roku,

sprawy A. S., urodzonego w dniu (...)

w P.

syna A. i W. zd. K.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie w Wydziale VIII Karnym z dnia 26 czerwca 2001r., sygn. akt: VIII K 136/01, zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 18 grudnia 2001r. sygn. akt: II AKa 504/01, za czyn kwalifikowany z art. 158 § 1 k.k. popełniony w dniu 3 lutego 2001r. w P. i za to na podstawie art. 158 § 1 k.k. wymierzono skazanemu karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 9 lutego 2001r. do dnia 18 grudnia 2001r. oraz dzień 5 lutego 2001r.

2. Sądu Rejonowego w Pruszkowie w Wydziale II Karnym z dnia 15 stycznia 2002r., sygn. akt: II K 559/00, za czyn kwalifikowany z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 197 § 1 k.k. w zb. z art. 200 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony w dniu 25 czerwca 2000r. w P. i za to na podstawie art. 197 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzono skazanemu karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności.

3. Sądu Okręgowego w Warszawie w Wydziale VIII Karnym z dnia 2 października 2001r., sygn. akt: VIII K 116/01, zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 6 marca 2002r. sygn. akt: II AKa 674/01, za czyn kwalifikowany z art. 158 § 2 k.k. popełniony w dniu 30 września 2000r. w P. i za to na podstawie art. 158 § 2 k.k. wymierzono skazanemu karę 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności.

4. Sądu Rejonowego w Pruszkowie w Wydziale II Karnym z dnia 17 maja 2006r., sygn. akt: II K 677/04, za czyn kwalifikowany z art. 279 § 1 k.k. popełniony w dniach od 14 do 16 sierpnia 1998r. w P. i za to wymierzono skazanemu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

na podstawie art. 69 § 1 i § 2 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby lat 5 (pięciu).

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 23 lutego 2010r. zarządzono wobec skazanego wykonanie warunkowo zawieszony kary 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 17 maja 2006r. w sprawie o sygn. akt: II K 677/04.

5. Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 22 czerwca 2009r., sygn. akt: II K 114/09, za czyn kwalifikowany z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005r. popełniony w bliżej nieustalonym okresie jednak nie wcześniej niż od dnia 1 stycznia 2008r. do dnia 8 października 2008r. w P. i za to na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005r. wymierzono skazanemu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 71 § 1 k.k. karę grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych.

na podstawie art. 69 § 1 i § 2 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby lat 2 (dwóch).

na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono skazanemu dwa dni zatrzymania w dniach 12 i 13 stycznia 2008r. przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm stawkom dziennym grzywny.

6. Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 22 września 2009r., sygn. akt II K 293/09, za dwa czyny: I. kwalifikowany z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zb. z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony w dniu 6 marca 2008r. w P. i za to na podstawie art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzono skazanemu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. karę 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych; II. kwalifikowany z art. 276 k.k. popełniony w dniu 6 marca 2008 r. w P. i za to na podstawie art. 276 k.k. wymierzono skazanemu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. wymierzono skazanemu karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności.

na podstawie art. 69 § 1 i § 2 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary łącznej 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby lat 5 (pięciu).

Wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 14 czerwca 2011 r., sygn. akt VIII K 353/10 połączono orzeczone wobec skazanego kary pozbawienia wolności w sprawach:

I. Sądu Okręgowego w Warszawie w Wydziale VIII Karnym z dnia 26 czerwca 2001r., sygn. akt: VIII K 136/01, Sądu Rejonowego w Pruszkowie w Wydziale II Karnym z dnia 15 stycznia 2002r., sygn. akt: II K 559/00 oraz Sądu Okręgowego w Warszawie w Wydziale VIII Karnym z dnia 2 października 2001r., sygn. akt: VIII K 116/01 i wymierzono skazanemu karę łączną w wymiarze 7 (siedmiu) lat pozbawienia wolności.

na poczet w/w kary łącznej orzeczonej wyroku zalicza A. S. okresy zatrzymania, tymczasowego aresztowania oraz kar odbytych w następujących sprawach: Sądu Okręgowego w Warszawie sygn. akt: VIII K 57/03 od dnia 9 lutego 2001r. do dnia 26 lutego 2007r. oraz dzień 5 lutego 2001r., Sądu Rejonowego w Pruszkowie sygn. akt II K 677/04 od dnia 10 stycznia 2011r. do dnia 14 czerwca 2011r.

orzeczoną karę pozbawienia wolności wykonano w okresach od 03 września 2001 r. do dnia 26 lutego 2007 r. oraz od dnia 10 stycznia 2011 r. do dnia 14 czerwca 2011 r.

na podstawie

II. Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 22 czerwca 2009 r., sygn. akt: II K 114/09 oraz Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 22 września 2009 r., sygn. akt II K 293/09 i wymierzono skazanemu karę łączną w wymiarze 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności.

na podstawie art. 69 § 1 i 2 i 70 § 1 pkt 1 k.k. oraz 89 § 3 k.k. wykonanie kary łącznej warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 (pięciu) lat oraz oddano skazanego w okresie próby pod dozór kuratora;

7. **Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 22 czerwca 2015 r. sygn. akt IV K 1151/11** (prawomocny z dniem 15 października 2015 r.) za czyn kwalifikowany z art. 279 § 1 k.k. popełniony w dniu 09 stycznia 2011 r. i za to wymierzono skazanemu karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności.

8. **Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 27 listopada 2015 r. sygn. akt II K 115/13** (prawomocny z dniem 08 czerwca 2016 r.) za czyn art. 286 w zw. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. popełniony w dniu 05 listopada 2012 r. na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności,

na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono skazanemu pozbawienie wolności w dniu 08 listopada 2012 r. oraz w dniu 09 listopada 2012 r.

orzeka:

I. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 20 marca 2015 roku poz. 396) łączy karę łączną pozbawienia wolności orzeczoną w pkt. II wyroku łącznego Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 14 czerwca 2011 roku **sygn. akt VIII K 353/10** oraz kary jednostkowe pozbawienia wolności orzeczone wyrokami: Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 22 czerwca 2015 roku **sygn. akt IV K 1151/11**, Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 27 listopada 2015 roku **sygn. akt II K 115/13**, opisane w pkt. 7 i 8 i orzeka wobec skazanego A. S. karę łączną 4 (czterech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w punkcie I kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu A. S. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie o sygn. IV K 1151/11 od dnia 03 lutego 2015 roku do dnia 31 marca 2015 roku oraz w sprawie o sygn. akt II K 115/13 okres pozbawienia wolności w dniu 08 listopada 2012 roku oraz w dniu 09 listopada 2012 roku;

III. na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. w pozostałym zakresie połączone wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu;

IV. na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego w odniesieniu do wyroków opisanych w punkcie 1, 2, 3, 4, 5 i 6;

V. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. D. (...) w W., ul. (...) lok. 63 kwotę 240,00 (dwieście czterdzieści) złotych + VAT tytułem kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu;

VI. zwalnia skazanego A. S. od ponoszenia kosztów postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego i obciąża nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt XII K 190/16

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 21 listopada 2016 roku

A. S. wniósł o wydanie wyroku łącznego obejmującego wyroki: Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 14 czerwca 2011 r., sygn. akt VIII K 353/10, Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 22 czerwca 2015 r. sygn. akt IV K 1151/11 oraz Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 27 listopada 2015 r. sygn. akt 115/13 (k. 3-4 - wniosek o wydanie wyroku łącznego)

Na rozprawie w dniu 21 listopada 2016 r. prokurator wniósł o umorzenie postępowania z powodu braku przesłanek do wydania wyroku łącznego.

Obrońca skazanego A. S. wniósł o wydanie wyroku na zasadzie absorpcji.(k. 58 v.- protokół rozprawy)

Na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego i ujawnionego na rozprawie głównej, Sąd Okręgowy ustalił co następuje:

A. S. został skazany następującymi prawomocnymi wyrokami:

2. wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie w Wydziale VIII Karnym z dnia 26 czerwca 2001r., sygn. akt: VIII K 136/01, zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 18 grudnia 2001r. sygn. akt: II AKa 504/01, za czyn kwalifikowany z art. 158 § 1 k.k. popełniony w dniu 3 lutego 2001r. w P. i za to na podstawie art. 158 § 1 k.k. wymierzono skazanemu karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 9 lutego 2001r. do dnia 18 grudnia 2001r. oraz dzień 5 lutego 2001r.

2. Sądu Rejonowego w Pruszkowie w Wydziale II Karnym z dnia 15 stycznia 2002r., sygn. akt: II K 559/00, za czyn kwalifikowany z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 197 § 1 k.k. w zb. z art. 200 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony w dniu 25 czerwca 2000r. w P. i za to na podstawie art. 197 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzono skazanemu karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności.

3. Sądu Okręgowego w Warszawie w Wydziale VIII Karnym z dnia 2 października 2001r., sygn. akt: VIII K 116/01, zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 6 marca 2002r. sygn. akt: II AKa 674/01, za czyn kwalifikowany z art. 158 § 2 k.k. popełniony w dniu 30 września 2000r. w P. i za to na podstawie art. 158 § 2 k.k. wymierzono skazanemu karę 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności.

4. Sądu Rejonowego w Pruszkowie w Wydziale II Karnym z dnia 17 maja 2006r., sygn. akt: II K 677/04, za czyn kwalifikowany z art. 279 § 1 k.k. popełniony w dniach od 14 do 16 sierpnia 1998r. w P. i za to wymierzono skazanemu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

na podstawie art. 69 § 1 i § 2 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby lat 5 (pięciu).

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 23 lutego 2010r. zarządzono wobec skazanego wykonanie warunkowo zawieszony kary 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 17 maja 2006r. w sprawie o sygn. akt: II K 677/04.

5. Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 22 czerwca 2009r., sygn. akt: II K 114/09, za czyn kwalifikowany z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005r. popełniony w bliżej nieustalonym okresie jednak nie wcześniej niż od dnia 1 stycznia 2008r. do dnia 8 października 2008r. w P. i za to na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005r. wymierzono skazanemu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 71 § 1 k.k. karę grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych.

na podstawie art. 69 § 1 i § 2 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby lat 2 (dwóch).

na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono skazanemu dwa dni zatrzymania w dniach 12 i 13 stycznia 2008r. przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm stawkom dziennym grzywny.

6. Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 22 września 2009r., sygn. akt II K 293/09, za dwa czyny: I. kwalifikowany z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zb. z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony w dniu 6 marca 2008r. w P. i za to na podstawie art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzono skazanemu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. karę 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10

(dziesięciu) złotych; II. kwalifikowany z art. 276 k.k. popełniony w dniu 6 marca 2008 r. w P. i za to na podstawie art. 276 k.k. wymierzono skazanemu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. wymierzono skazanemu karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności.

na podstawie art. 69 § 1 i § 2 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary łącznej 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby lat 5 (pięciu).

Wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 14 czerwca 2011 r., sygn. akt VIII K 353/10 połączono orzeczone wobec skazanego kary pozbawienia wolności w sprawach:

I. Sądu Okręgowego w Warszawie w Wydziale VIII Karnym z dnia 26 czerwca 2001r., sygn. akt: VIII K 136/01, Sądu Rejonowego w Pruszkowie w Wydziale II Karnym z dnia 15 stycznia 2002r., sygn. akt: II K 559/00 oraz Sądu Okręgowego w Warszawie w Wydziale VIII Karnym z dnia 2 października 2001r., sygn. akt: VIII K 116/01 i wymierzono skazanemu karę łączną w wymiarze 7 (siedmiu) lat pozbawienia wolności.

na poczet w/w kary łącznej orzeczonej wyroku zalicza A. S. okresy zatrzymania, tymczasowego aresztowania oraz kar odbytych w następujących sprawach: Sądu Okręgowego w Warszawie sygn. akt: VIII K 57/03 od dnia 9 lutego 2001r. do dnia 26 lutego 2007r. oraz dzień 5 lutego 2001r., Sądu Rejonowego w Pruszkowie sygn. akt II K 677/04 od dnia 10 stycznia 2011r. do dnia 14 czerwca 2011r.

orzeczoną karę pozbawienia wolności wykonano w okresach od 03 września 2001 r. do dnia 26 lutego 2007 r. oraz od dnia 10 stycznia 2011 r. do dnia 14 czerwca 2011 r.

na podstawie

II. Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 22 czerwca 2009 r., sygn. akt: II K 114/09 oraz Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 22 września 2009 r., sygn. akt II K 293/09 i wymierzono skazanemu karę łączną w wymiarze 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności.

na podstawie art. 69 § 1 i 2 i 70 § 1 pkt 1 k.k. oraz 89 § 3 k.k. wykonanie kary łącznej warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 (pięciu) lat oraz oddano skazanego w okresie próby pod dozór kuratora;

9. Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 22 czerwca 2015 r. sygn. akt IV K 1151/11 (prawomocny z dniem 15 października 2015 r.) za czyn kwalifikowany z art. 279 § 1 k.k. popełniony w dniu 09 stycznia 2011 r. i za to wymierzono skazanemu karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności.

10. Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 27 listopada 2015 r. sygn. akt II K 115/13 (prawomocny z dniem 08 czerwca 2016 r.) za czyn art. 286 w zw. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. popełniony w dniu 05 listopada 2012 r. na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności,

na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono skazanemu pozbawienie wolności w dniu 08 listopada 2012 r. oraz w dniu 09 listopada 2012 r.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów stanowiących materiał dowodowy, w tym: wniosku skazanego (k. 3-4), informacji o pobytach i orzeczeniach (k. 19-22), odpisu postanowienia (k. 26-31), karty karnej (k. 33-34), opinii o skazanym (k. 35), informacji o pobytach i orzeczeniach (k. 36-37), odpisu wyroku (k. 44-47), odpis wyroku (k. 48) oraz zaświadczenia ZK w Ż. (k. 47).

Sąd zważył co następuje:

Przede wszystkim zauważyć należało, iż z dniem 01 lipca 2015 r. weszła w życie nowela przepisów kodeksu karnego, która w sposób radykalny zmieniła regulacje odnoszące się do instytucji wyroku łącznego - zmianie uległy m.in.

przepisy określające zasady łączenia kar. Ustawodawca odszedł od konstrukcji zbiegu przestępstw (dotychczasowy art. 85 k.k.) na rzecz zasady łączenia kar podlegających wykonaniu (art. 85 § 2 k.k. po nowelizacji).

Zgodnie z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy kodeks karny oraz niektórych innych ustaw / Dz. U. z 20 III 2015 r., poz. 396/, przepisów rozdziału IX w znowelizowanym z dniem 01 lipca 2015 r. kształcie, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie nowelizacji.

Jak wynika z karty karnej w stosunku do A. S. wyrok w sprawie o sygn. akt IV K 1151/11 Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W. z dnia 22 czerwca 2015 r. stała się prawomocny z dniem 15 października 2015 r., zaś wyrok o sygn. akt II K 115/13 Sądu Rejonowego w Pruszkowie został wydany w dniu 27 listopada 2015 r. W tych okolicznościach w stosunku do skazanego A. S. zastosować należało przepisy ustawy kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym od dnia 01 lipca 2015 r.

Stosownie do brzmienia art. 85 k.k. (po nowelizacji) jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną (§ 1). Podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89 k.k., w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1 (§ 2).

Łączeniu ze sobą podlegają kary tego samego rodzaju. Dopuszczalne jest również połączenie kary pozbawienia wolności oraz kary ograniczenia wolności i wymierzenie kary łącznej według zasad przewidzianych w art. 87 § 1 i 2 k.k. Połączeniu podlega też kara bezwzględna pozbawienia wolności i kara pozbawienia wolności wymierzona z warunkowym zawieszeniem jej wykonania (art. 89 § 1-1b k.k.). W tym miejscu zaznaczyć należy, że z dniem 01 lipca 2015 r. uchylony został art. 92 k.k., który stanowił, że wydaniu wyroku łącznego nie stoi na przeszkodzie, że poszczególne kary wymierzone za należące do ciągu przestępstw lub zbiegające się przestępstwa zostały już w całości albo w części wykonane; przepis art. 71 § 2 k.k. stosuje się odpowiednio. Z zestawienia uchylecia art. 92 k.k. i aktualnej treści art. 85 § 2 k.k. wynika jasno, że obecnie w optyce sądu wydającego wyrok łączny pozostawać będą wyłącznie kary podlegające wykonaniu. Za takowe należy rozumieć: kary wykonywane na moment wydania wyroku łącznego (np. aktualnie wykonywana kara pozbawienia wolności) oraz kary oczekujące na wprowadzenie do wykonania (np. kolejne kary pozbawienia wolności).

Przechodząc do analizy dotychczasowych skazań A. S. należało wskazać, że analiza informacji o karalności, akt spraw jednostkowych, informacji przekazanych przez sądy wyrokujące w tych sprawach, danych z systemu Noe-Sąd doprowadziła do wniosku, że wobec skazanego nie wykonano kar pozbawienia wolności wynikających z wyroku Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 22 czerwca 2015 r. sygn. akt IV K 1151/11, Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 27 listopada 2015 r. sygn. akt II K 115/13 oraz kary z pkt. II wyroku łącznego Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 14 czerwca 2011 r. sygn. akt VIII K 353/10. Stwierdzić należało, że kary te zatem kwalifikują się w rozumieniu art. 85 k.k. do ich objęcia węzłem kary łącznej. W tym miejscu należy zaakcentować, że na podstawie znowelizowanych przepisów łączeniu podlegają kary łączne (o ile takowe zostały orzeczone w wyrokach jednostkowych), a nie wyłącznie kary jednostkowe.

Dokonując rozstrzygnięć odnośnie wymiaru kary, Sąd kierował się treścią art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu obecnie obowiązującym oraz wszelkimi okolicznościami, które miały wpływ na jej ukształtowanie.

Kary pozbawienia wolności, które w niniejszej sprawie podlegają połączeniu wynoszą odpowiednio:

- 2 (dwa) lata pozbawienia wolności (pkt. II wyrok w sprawie VIII K 353/10 Sądu Okręgowego w Warszawie);
- 1 (jeden) rok i 2 (dwa) miesiące pozbawienia wolności (wyrok w sprawie IV K 1151/11 Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie);
- 3 (trzy) lata pozbawienia wolności (wyrok w sprawie II K 115/13 Sądu Rejonowego w Pruszkowie).

Biorąc pod uwagę, iż w niniejszej sprawie nie istniały okoliczności, uzasadniające warunkowe zawieszenie wykonania kary łącznej należało uwzględnić dyspozycję art. 89 § 1 b k.k., który wszedł w życie 01 lipca 2015 r., zgodnie z którym Sąd orzeka karę łączną pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, przyjmując, że miesiąc kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania równa się 15 dniom kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Z tego względu kara orzeczona w pkt. III wyroku łącznego Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 14 czerwca 2011 r. o sygn. akt VIII K 353/10 orzeczona w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności, której wykonanie zostało warunkowo zawieszona na okres próby wynoszący 5 lat równa się 1 roku kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania.

Z tych też względów suma wszystkich podlegających łączeniu kar pozbawienia wolności wynosi 5 (pięć) lat i 2 (dwa) miesiące pozbawienia wolności, co stanowi górną granicę łącznej kary pozbawienia wolności. Dolną granicę kary łącznej stanowi kara 3 lat pozbawienia wolności.

W tym miejscu wskazać należy, że skoro normy wynikające m.in. z art. 89 § 1 i 89 § 1a k.k. mają charakter materialno-prawny, Sąd w tym składzie stoi na stanowisku, że należy do nich odnosić reguły intertemporalne zawarte w art. 4 § 1 k.k. Sąd tym samym podziela pogląd wyrażony w treści publikacji „Zagadnienia intertemporalne zarządzania wykonania kary pozbawienia wolności oraz kary łącznej w perspektywie zmian Kodeksu dokonanych wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z 17 lipca 2013 r. (SK 9/10) oraz ustawą nowelizującą z 20 lutego 2015 r.” A. O. i W. W. z dnia 13 kwietnia 2015 r. poz. w wydaniu internetowym: (...) z którego wynika, że jeżeli choćby jedna z kar których łączenie jest rozważane została orzeczona po 30 czerwca 2015 r. - co ma miejsce w niniejszej sprawie - zastosowanie mogą mieć przepisy o karze łącznej w brzmieniu nadanym ustawą nowelizującą, jak również przepisy dotyczące kary łącznej w dotychczasowym brzmieniu, o ile będą względniejsze dla sprawcy. W takim wypadku sąd dokonuje wyboru reżimu prawnego na podstawie art. 4 § 1 k.k. Stosując wskazany przepis w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego, Sąd Okręgowy powinien ustalić, która ustawa jest względniejsza dla sprawcy, porównując stan normatywny z dnia orzekania w przedmiocie wydania wyroku łącznego oraz stan normatywny z czasu popełnienia każdego z przestępstw. Przy ocenie, która z ustaw jest względniejsza dla sprawcy, bierze się pod uwagę całą ustawę ze wszystkimi jej konsekwencjami, a nie poszczególne jej przepisy. Nie jest możliwa kompilacja względniejszych przepisów z obu ustaw (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 16 września 2015 r. sygn. II Aka 148/15, postanowienie Sadu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 21 czerwca 2016 r. sygn. akt II AKz 302/16).

Do dnia 01 lipca 2015 r. określający warunki do wydania wyroku łącznego przepis art. 85 k.k. stanowił, że karę łączną orzeka się, jeśli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu.

Przystępując do badania warunków do wydania wyroku łącznego w oparciu o przepisy obowiązujące przed w/w datą Sąd miał na względzie reguły określone w art. 85 k.k. i 86 k.k., które to wyznaczają podstawę i granice kary łącznej.

Poddając analizie wszystkie zapadłe wobec skazanego wyroki, Sąd doszedł do przekonania, że co do zasady spełnione zostały materialnoprawne przesłanki wskazane w art. 85 k.k. w odniesieniu do wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 26 czerwca 2001 r. sygn. akt VIII K 136/01, Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 15 stycznia 2002 r. sygn. akt II K 559/00 oraz Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 02 października 2001 r. sygn. akt VIII K 116/01 oraz wyroków Sądu Rejonowego w Pruszkowie: sygn. akt II K 114/09 z dnia 22 czerwca 2009 r., sygn. akt II K 293/09 z dnia 22 września 2009 r. W ocenie Sądu, w stosunku do skazanego A. S. brak jest jednak podstaw do wydania wyroku łącznego, obejmującego wskazane wyroki, albowiem w tym zakresie zapadło już prawomocne rozstrzygnięcie sądu - prawomocny wyrok łączny z dnia 14 czerwca 2001 r. Sądu Okręgowego w Warszawie sygn. akt VIII K 353/10. W tym miejscu wskazać należy, iż niedopuszczalne jest ingerowanie w prawomocny wyrok łączny przez wykorzystanie uregulowania zawartego w art. 575 § 1 k.p.k. Prawomocne zakończenie postępowania o wydanie wyroku łącznego, jak w niniejszym przypadku, obejmującego kary orzeczone w dotychczas zakończonych sprawach stanowi bowiem - przy braku podstaw do zastosowania art. 575 k.p.k. - negatywną przesłankę procesową w postaci stanu rzeczy osądzonej (res iudicata) i wyklucza ponowne rozstrzygnięcie o połączeniu tych kar. Dodać należy nadto, że żaden z wydanych wobec

A. S. wyroków, stanowiących podstawę wydania wyroku łącznego z dnia 14 czerwca 2001 sygn. akt VIII K 353/10 nie uległ uchyleniu lub zmianie, co uniemożliwia skorzystanie z dyspozycji przepisu art. 575 § 2 k.p.k.

Tym samym wobec wydania już wyroku łącznego w tym samym zakresie i stanie prawnym, przy jednoczesnym uwzględnieniu, iż w sprawie nie pojawiły się żadne nowe okoliczności uzasadniające ponowne wydanie wyroku łącznego, obejmującego wyroki jednostkowe z pkt. 1-3 oraz 4-5, na gruncie przepisów obowiązujących do dnia 01 lipca 2015 r., gdyż postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego podlegałoby umorzeniu, zgodnie z nakazem określonym w art. 17 § 1 pkt. 7 k.p.k. (por. wyrok SN z dnia 24 czerwca 2005 r. III KK 70.05, wyrok SN z dnia 10 września 1984 r. II KR 189/84, postanowienie SA w Krakowie z dnia 14 września 2000 r. II AKz 131/00, postanowienie SA w Szczecinie z dnia 11 września 2013 r. II AKz 285/13).

Co do wyroków Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 17 maja 2006 r. sygn. akt II K 677/04, Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 22 czerwca 2015 r. oraz Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 27 listopada 2015 r. sygn. akt II K 115/13 na gruncie przepisów obowiązujących do dnia 01 lipca 2015 r. postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego podlegałoby z kolei umorzeniu na podstawie art. 572 k.p.k. Odnośnie tego rozstrzygnięcia należy stwierdzić, że objęte wyrokami z pkt. 4, 7 i 8 czyny oraz wymierzone za nie kary nie spełniały warunków do orzeczenia kary łącznej z karami objętymi niniejszym wyrokiem łącznym, ponieważ nie została zrealizowana przesłanka „czasowa”, o której była mowa, pozwalająca na połączenie kar orzeczonych opisanymi powyżej wyrokami. Zważyć należy, że w sprawie Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie o sygn. akt IV K 1151/11 czyn popełniono w dniu 09 stycznia 2011 r., zaś w sprawie II K 115/13 w dniu 05 listopada 2012 r., zatem po wydaniu wszystkich wcześniej opisanych przez sąd wyroków skazujących, co świadczy o braku jej zaistnienia.

W kontekście poczynionych rozważań, Sąd doszedł do wniosku, iż w niniejszym przypadku do postępowania o wydanie wyroku łącznego wobec skazanego A. S. należało zastosować przepisy rozdziału IX w brzmieniu obowiązującym po dniu 01 lipca 2015 r., jako względniejsze dla sprawcy. W ocenie Sądu nie ulega zatem wątpliwości, iż sytuacja skazanego A. S. będzie kształtować się w sposób korzystniejszy na gruncie obecnych przepisów, niż w przypadku zastosowania przepisów dotyczących wyroku łącznego obowiązujących przed w/w datą, gdzie jak już wskazano, nie istniała by możliwość orzeczenia kary łącznej, co tym samym wiązałoby się z koniecznością odbycia przez skazanego kar jednostkowych w całości.

Przy wymiarze kary łącznej Sąd bierze pod uwagę przede wszystkim stopień związku między poszczególnymi przestępstwami oraz ich łączność przedmiotową i podmiotową. Wymierzając karę łączną pozbawienia wolności Sąd rozważył okoliczności, które mają wpływ na wybór jednej z zasad kształtujących karę łączną tzn. zasadę absorpcji, asperacji lub kumulacji.

Oceniając charakter związku przedmiotowego zbiegających się przestępstw, Sąd wziął pod uwagę bliskość czasową ich popełnienia, osoby pokrzywdzonych, rodzaj naruszonego dobra prawnego oraz sposób działania sprawcy. W aspekcie podmiotowym Sąd brał natomiast pod uwagę motyw, pobudki skazanego, rodzaj i formę winy. Przestępstwa, za które został skazany A. S. zostały popełnione na przestrzeni ponad 4 lat, zatem rozpiętość czasowa ich popełnienia jest znaczna. Czyny popełnione przez w/w skazanego godzą przy tym w różne dobra prawem chronione – art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 297 § 1 k.k. - przestępstwa przeciwko mieniu, art. 270 § 1 k.k. – przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów, art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 r. – przestępstwo przeciwko szeroko rozumianemu zdrowiu publicznemu.

Okoliczności te w sposób jednoznaczny przemawiają, zdaniem Sądu, za niemożliwością miarkowania kary zgodnie z zasadą absorpcji, która powinna być właściwa dla skazanych popełniających przestępstwa zbliżone czasowo i pod względem przedmiotowym. Opinia o skazanym, którą można ocenić jako pozytywną, świadczy nie tyle o skutecznym przebiegu wobec skazanego procesie resocjalizacji, ale raczej o przystosowaniu się skazanego do przebywania w warunkach izolacji więziennej. Poprawne zachowanie skazanego w warunkach zakładu karnego winno stanowić typową konsekwencję wykonywania orzeczonej wobec skazanego kary pozbawienia wolności, mającej zmierzać do osiągnięcia w stosunku do sprawcy pozytywnych celów zapobiegawczych i wychowawczych. Jak wynika z opinii

Dyrektora Zakładu Karnego w Ż. skazany wobec funkcjonariuszy przyjmuje postawę regulaminową. Był czterokrotnie nagradzany, dotychczas nie był przy tym karany dyscyplinarnie. Zważywszy na zauważalne przejawy poprawnego zachowania skazanego w warunkach odbywanej przez niego kary, Sąd uznał, iż zastosowanie w jego przypadku zasady kumulacji kar również nie byłoby celowe.

Zdaniem Sądu, wobec skazanego A. S. wymiar kary łącznej powinien zostać ukształtowany w odniesieniu do kary pozbawienia wolności w oparciu o zasadę asperacji, polegającą na częściowym zastosowaniu zasad absorpcji i kumulacji, która jest priorytetową zasadą wymiaru kary łącznej (por. A. Marek: Komentarz, Kodeks karny, Warszawa 2004 rok s. 293; wyrok SN z 2 grudnia 1975 roku Rw 628/75, OSNKW 1976/2/33, wyrok SA w Katowicach z dnia 13 listopada 2003 roku, II AKa 339/03, LEX nr 183336).

Sąd podziela w tym zakresie pogląd Sądu Apelacyjnego w Warszawie, wyrażony w wyroku z dnia 12 lipca 2000r., sygn. akt II AKa 171/2000, zgodnie z którym „decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Popelnienie dwóch lub więcej przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji. Absorpcję kar należy stosować bardzo ostrożnie, biorąc pod uwagę negatywną co do sprawcy - przesłankę prognostyczną, jaką jest popelnienie kilku przestępstw” A zatem celowym jest, aby sprawca kilku czynów odczuł kary wymierzone za popelnione przestępstwa, zaś zastosowanie zasady absorpcji lub kumulacji traktować należy jako rozwiązania skrajnie wyjątkowe, wymagające szczególnego uzasadnienia.

Istotą instytucji wyroku łącznego i celem kary łącznej nie jest przy tym dokonywanie każdorazowo korzystnej dla skazanego korekty zapadłych, prawomocnych orzeczeń innych sądów, lecz dokonanie podsumowania kryminalnej działalności skazanego i orzeczenie jednej kary, ukształtowanej jednak w taki sposób, aby możliwie jak najpełniej zostały zrealizowane założone cele kary. Kara łączna nie może wprowadzić pogarszać sytuacji skazanego, jednakże nie może też stanowić zbyt znacznej dla niego premii, płynącej z faktu popelnienia większej liczby przestępstw.

Przy wymierzaniu kary skazanemu Sąd miał na uwadze ilość konfliktów z prawem, w które skazany wchodził w przeszłości. Nie ulega wątpliwości, iż A. S. był sześciokrotnie karany za przestępstwa o znacznym stopniu szkodliwości społecznej. Takie postępowanie należy ocenić jako stałe i systematyczne kroczenie drogą przestępstwa przez skazanego.

W ocenie Sądu, powyższe przemawia za uznaniem, iż skazany jest osobą nagminnie nie przestrzegającą porządku prawnego i osobą wysoce zdemoralizowaną, Względy na zapobiegawcze i wychowawcze oddziaływanie kary oraz potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, wskazują na potrzebę orzeczenia kary łącznej w wymiarze 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Wymierzona kara łączna pozbawienia wolności we wskazanym wymiarze, zdaniem Sądu, odzwierciedla zarówno rozmiar kar podlegających łączeniu orzeczonych wyrokami jednostkowymi, związek czasowy popelnienia wszystkich czynów, różnorodność naruszanych dóbr prawnych, jak i postawę skazanego w czasie pobytu w zakładzie karnym. Sąd w tym składzie stoi na stanowisku, że aby założone cele kary pozbawienia wolności, które legły u podstaw jej orzeczenia zostały osiągnięte, koniecznym jest poddanie skazanego dalszemu oddziaływaniu resocjalizacyjnemu w warunkach zakładu karnego w takim wymiarze, w jakim zostało to określone niniejszym wyrokiem. Dopiero wówczas możliwe będzie, w ocenie Sądu, osiągnięcie pozytywnych zmian w postawie skazanego.

Sąd nie znalazł uzasadnionych przesłanek, aby karę łączną orzec w wymiarze niższym, niż to zostało orzeczone w wyroku łącznym, gdyż przyjęcie innego poglądu powodowałoby niesłuszne premiowanie skazanych, tym bardziej, że fakt konieczności odbycia przez skazanego wprowadzonych do wykonania wyroków jest normalną konsekwencją nieprzestrzegania przez niego obowiązujących przepisów prawa karnego. Jednocześnie stwierdzić należy, że orzekając karę łączną w wymiarze 4 lat i 6 miesięcy lat pozbawienia wolności, Sąd uczynił to zgodnie z regułami zawartymi w art. 86 § 1 k.k. Przywołane okoliczności upoważniają do stwierdzenia, że wymierzona kara łączna stanowić będzie prawidłową i całościową ocenę zachowań sprawcy, będąc właściwą oraz celową – z punktu widzenia prewencyjnego – reakcją na popelnione przez niego czyny.

Na podstawie art. 577 k.p.k. Sąd zaliczył na poczet kary łącznej pozbawienia wolności okresy rzeczywistego pozbawienia wolności skazanego w sprawach, których to kara objęta została niniejszym wyrokiem łącznym, zaliczając A. S. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie o sygn. IV K 1151/11 od dnia 03 lutego 2015 roku do dnia 31 marca 2015 roku oraz w sprawie o sygn. akt II K 115/13 okres pozbawienia wolności w dniu 08 listopada 2012 roku oraz w dniu 09 listopada 2012 roku.

Orzeczenie o wynagrodzeniu za obronę z urzędu skazanego w kwocie 240,00 zł zostało wydane w oparciu o obowiązujące w tym zakresie przepisy, po podwyższeniu zasądzonej na rzecz obrońcy z urzędu skazanego kwoty wynagrodzenia o należną stawkę podatku VAT (art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. i § 14 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800).

Sąd zwolnił skazanego A. S. od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., albowiem skazany przebywa w Zakładzie Karnym i nie ma żadnych dochodów, ani majątku, w związku z tym nie byłby w stanie ich ponieść.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w sentencji.